

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

מענה לכל אלו שמתפללים ונבזלים מכך
שמרעישים שכל יהודי צריך לעשות ולפעול
שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש

ראה עמוד 3

ערב שבת קודש פרשת אהרי-קדושים, ז' אדר
ה' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

תי

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה
נפטר ביום ג' תשרי - צום גדלי' ה'תשנ"ה
וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חדוה
ב"ר זאב וואלף ע"ה

נפטרה ביום ד' אדר שני ה'תשנ"ה

פיס

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י חתנם ובתם

הרה"ת ר' שניאור זלמן הלוי וזוגתו מרת אסתר שיינדל
ומשפחתם שיחיו שגלוב

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ההפרש בעבודת האדם בין חודש ניסן לחודש אייר

בקשר עם העבודה המיוחדת דחודש אייר וספירת העומר, מובא בזה צילום מיוחד (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלות במאמר ד"ה דבר אל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו גו', שנאמר בש"פ אחרי-קדושים, י"ג אייר ה'תשכ"א - בבוקר לפני התפילה, בחדרו הק'

נדפס בסה"מ מלוקט ח"ה ע' רנז ואילך

להלן פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

בשאלתם הראשונה הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בתחלתה: שאתכפיא בערך לאתהפכא הוא ע"ד העילוי דעבודת התשובה.

ובסופה כתב: אבל בכללות גם אתהפכא זו הוא בעבודת הבינונים עדיין.

בשאלה ב', הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בתחילתה: שסופרים ומבררים (כי עוד לא נתהפך ונעשה צדיק [?]) יום וביותר שהרי נשאר הימים שלאחריו, שצריך עדיין לבררם.

בסוף שאלה ב' כתב כ"ק אד"ש מה"מ:

באופן הגילוי מלמעלה - ניסן כולו חודש הגאולה (שהייתה מבכבודו ובעצמו). אייר כולו ספה"ע (עבודת האדם). [?] - זיו (לא עצמות) ב"ת.

באופן עבודת האדם ניסן אתכפיא - אייר אתהפכא כמבואר בלקו"ת ר"פ במדבר [?] המרכבה. עבודת האבות שנמצאו [?] לכאו"א. ואח"כ סיון - מ"ת אתדל"ע אתדל"ת, אתדל"ע. משכני, נרוצה (ל' רבים), הביאני.

מוקדש לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן - נפטר ליל שמע"צ ושח"ת ה'תשס"ב יד"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

העולם מסייע להבאת הגאולה

החל ממדינה זו, שמסייעת לבנ"י להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד - שיעשו את העבודה שתביא את הגאולה כפשוטה, ואז המלכות גם תסייע לבנ"י לשוב לארץ ישראל • גם במדינה ההיא מרשים ליהודים לקיים תומ"צ ומתירים לצאת משם, ואדרבה - הם גם מסייעים לבנ"י לנסוע לארץ הקודש, מעין הכנה להסיוע דאוה"ע לבנ"י שיצאו מהגלות וללכת לאה"ק בגאולה האמיתית והשלימה • קטעים משיחת ש"פ אחרי-קדושים ה'תנש"א - מוגה תרגום מאידית*

בגלות; אדרבה: גאולה כוללת בתוכה את כל הענינים (טובים) ד"גולה", באופן שהם מתעלים למצב דגאולה, למעלתם ושלמותם האמיתית - עי"ז שמגלים בהם את (האל"ף) אלופו של עולם, הכוונה ותכלית האמיתית בכל הפעולות (שבזמן הגלות) - איך שכל זה מגלה לחוץ את "כבודו" של הקב"ה.

ובמילא אין מה לדאוג אודות הפעולות - אפילו בעניני רשות - שפעלו (ע"פ תורה) בזמן הגלות. ואדרבה: מזה ישנה הוראה - שכל בעל עסק וכיו"ב צריך לחפש דרכים כיצד לגלות בעניני העסק וכו' שלו "כבודו" של הקב"ה, ולנצל את עסקיו ונכסיו וקשריו - להוסיף בתורה ומצוות.

ומזה מובן גם ההוראה לאידך גיסא - לאלו שחושבים שתוכן העבודה דגאולה הוא שלא יה' קשר ולשולל ל"מנהגו של עולם" - דאדרבה: הגאולה תלוי' דוקא ב"מעשינו ועבודתינו" בזמן הגלות, ולכן צריך להיות "הסתכל בשלשה דברים": העבודה להביא את הגאולה צריכה להתבסס ב"שרית עם אלקים

[. .] ע"פ האמור לעיל מוצאים כמה לימודים בנוגע לעבודת בני"ה להביא את הגאולה, והאופן שצריכים להתכונן לגאולה - בעמדנו עכשיו ממש בסוף זמן הגלות, "גולה", ואוחזים סמוך ממש ("אָט אָט") להגאולה.

קודם כל - ישנו מענה לכל אלו שמתפלאים ונבהלים מכך שמרעישים ("משטורעמ'ט") שכל יהודי צריך לעשות ולפעול שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש (ובהיותם אנשים "פתוחים", מבטאים הם בדיבור את פליאתם ודאגתם): כאשר משיח יבוא מיד, מה יה' - שואלים הם - עם כל הפעולות והענינים שהם פעלו במשך כו"כ שנים בגלות: העסקים שהם הקימו, הרכוש והנכסים שהם צברו, החברים והקשרים, הן בין בני"ה והן בין אוה"ע, שהם יצרו (ובפרט עסקני ציבור), ועוד כיו"ב?!

והמענה על זה הוא, שאין מה לפחד, כיון שגאולה אין הפירוש שבטל כל "מנהגו של עולם", הדברים הטובים שנפעלו (ע"פ תורה)

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש ע"י המו"ל.

בפשטות אין שום צמצום!

אומרים לו שאין שום העלם, כיון שאוא"ס ממלא כל המציאות ואין צמצום כלל, הענין כולו איננו ("ניטא די גאנצע זאך")! כפי שאדמו"ר הזקן אומר: צמצום כפשוטו – ה"ו! לא **שבפנימיות** אין כלל צמצום, אלא צמצום **כפשוטו** אין – **בפשטות** אין שום צמצום!
זה לא יותר מאשר זה שצריכים לבא להתבוננות ופירושים וכו' – אך המציאות היא שאין צמצום והעלם כלל.

ומה שבפועל ישנו צמצום והעלם, זה אך ורק בשביל הגילוי.
(תרגום חפשי משיחת ש"פ אחרי ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

מהיכן תבוא השמחה?

הרבי הרי אמר שהולכים לקראת משיח, וכשהולכים למשיח צריכים לילך בשמחה. כאשר עושה חשבון אליבא דנפשי' ממעמדו ומצבו, אזי מהיכן תבוא השמחה? מצד מצבו הוא הרי... ואפי' התומ"צ שהוא מקיים – לא מורגש מה נפעל עי"ז, כיון שעכשיו הכל זה מתן בסתר – כך הוא הלשון – וכמונח בתיבה סתומה, וא"כ על מה תהי' השמחה?

צריכים אבל לדעת, שכל ההמשכות נפעלות ("טוט זיך אָפּ") עכשיו בזמן הגלות, ולעתיד לבוא יתגלו הענינים שנמשכו דוקא עכשיו ע"י קיום התומ"צ, אזי, כאשר עושים חשבון, שבאמת יש עכשיו את הכל וסוכ"ס זה יתגלה – זה מביא שמחה.
(תרגום חפשי משיחת ש"פ קדושים ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

המלעיגים עצמם יאמרו שהעיקר הוא שמיח יבוא

. . [ואף שישנם כאלו המחייכים ושואלים – היתכן: מאחר שנמצאים בחושך כפול ומכופל דהגלות, איך יתכן שמיח כבר בא, ומחר נמצאים כבר לאחרי ביאת המשיח?! – הנה, "אל יבוש מפני המלעיגים!" ובפרט שהמלעיגים עצמם יאמרו שהעיקר הוא שמיח יבוא, אף שאי"ז מונח בשכלם].

ויה"ר שכל ענינים אלו לא ישארו בדיבור בעלמא, אלא יהיו במעשה בפועל, ומאחר שהקב"ה הוא "כל יכול", הנה "מי יאמר לו מה תעשה ומה תפעל", ויכול לפעול את כל הענינים הנ"ל כפשוטם, ובשמחה וטוב לבב.

(משיחת א' דר"ח אייר ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

המשך בסוף ע' 12

מסייעים (באמת) לעבודה דהבאת הגאולה (כנ"ל).

ויש לומר, שבעמדנו בסוף זמן הגלות, סמוך להגאולה – בא הסיוע בגלוי יותר.

וכפי שרואים בדורות האחרונים במיוחד, ויתירה מזה – בזמן האחרון, ובפרט בימים האחרונים ממש:

בדורות שלפני זה גרו (רוב) בנ"י במדינות שבהן היו מניעות ועיכובים וכו' (לא תקום פעמיים⁵) לעבודת ה' בכלל.

משא"כ בדורות האחרונים – גרים (רוב) בנ"י במדינות שבהם מושלת מלכות של חסד, החל ממדינה זו (שבה נמצאים רוב מנין ובנין דבנ"י), שמסייעת לבנ"י להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד – שיעשו את העבודה שתביא את הגאולה כפשוטה, ואז המלכות (של חסד) גם תסייע לבנ"י לשוב לארץ ישראל (בלשון הכתוב⁶: והביאו את כל אחיכם גו').

ובשנה האחרונה רואים איך שיחש זה לבנ"י התפשט במדינות נוספות, עד גם במדינה ההיא, שבה היו (עד לאחרונה) הגבלות בנוגע לחירות בנ"י בעבודתם בתומ"צ וגם בנוגע ליציאתם ממדינה ההיא – וכעת נתהפך יחסם, שמרשים ליהודים לקיים תומ"צ ומתירים לצאת משם (ללא ההגבלות שהיו פעם), ואדרבה – הם גם מסייעים לבנ"י לנסוע לארץ הקודש. מעין הכנה להסיוע דאוה"ע לבנ"י שיצאו מהגלות וללכת לארץ הקודש בגאולה האמיתית והשלמה.

נוסף על הסיוע הישר דאוה"ע לבנ"י – ישנם גם ענינים שבהם רואים איך שאוה"ע

(5) ל' הכתוב – נחום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 306 הערה 55.

(6) ישע"י סו, כ.

ועם אנשים ותוכל", לעשות דירה בתחתונים, ולהכין את העולם להגאולה – אמנם באופן ד"שרית עם אלקים ועם אנשים", להלחם עם ההעלם והסתדר דעולם, אבל באופן ד"ותוכל", "מלכותו ברצון קבלו עליהם".

החל מחלקו בעולם, ע"י הוספה בקיום המצוות, בדברים גשמיים, כולל ובמיוחד – מצות הצדקה ("עיקר המצות מעשיות"), שלוקח מהגשמיות שלו ומהעשירות שלו (שבירכו הקב"ה) ומסייע לשוני, שגם אצל הזולת יהי' מזון ולבושים, באופן ד"לכבוד ולתפארת", בהתאם ל"ממלכת כהנים", ועד"ז מסייע הוא למוסדות תורה וצדקה וכיו"ב.

וכן הוא גם בעבודתו בעניני רשות שלו – עושה זאת באופן ד"כל מעשיך יהיו לשם שמים"¹ ו"בכל דרכיך דעהו"².

ועוד וגם זה עיקר – ע"י הפצת התורה והיהדות, והפצת המעיינות חוצה. כולל ובמיוחד – לעורר יהודים בכל העולם כולו, שיוסיפו עוד יותר בלימוד התורה וקיום המצוות,

וכן גם לפרסם ולגלות בכל העולם כולו "אלופו של עולם", כולל – ע"י השפעה על אוה"ע בנוגע לקיום שבע מצוות בני נח³, והכנתם ל"היתה לה' המלוכה"⁴.

ע"פ הנ"ל ש"גאולה" מגביהה את עניני הגלות עצמם (ע"י העשי' מהם עצמם דירה בתחתונים), עד שדוקא העבודה בגלות מביאה את הגאולה, הרי מובן, שעניני העולם עצמו ואוה"ע עצמם (גם בזמן הגלות)

(1) אבות פ"ב מ"ב. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג. וטו"ע או"ח סרל"א.

(2) משלי ג, ו. וראה רמב"ם וטו"ע שם.

(3) כפס"ד הרמב"ם הל' מלכים פ"ח ה"י.

(4) עורבד' בסופו.

בתפילתם בכל יום, וכמה פעמים ביום, ומבקשים את הגאולה לא (רק) בשביל טובת עצמו, אלא בעיקר – בשביל כבוד המקום, כבוד השכינה – בכדי לקדש שם שמים – כיון שכל זמן שבנ"י נמצאים בגלות, הקב"ה נמצא יחד אתם, "שכינתא בגלותא", "עמו אנכי בצרה", ולכן כתיב "וישוב אל ה' וירחמהו לעוד רחמים רבים על שם הוי' השוכן אתנו כדכתיב השוכן אתם בתוך תומאתם", ולכן מבקשים בני"י שתבוא כבר הגאולה ויתקדש שם שמים, וע"ד מ"ש "לא למענכם אני עושה בית ישראל כי אם לשם קדשי גו' וקדשתי את שמי הגדול המחולל בגויים" ("יאמור להם עם הוי' אלה ומארצו יצאו").

ובנ"י יש בכחם לפעול זאת – "נצחוני בני נצחוני", וכמדובר לעיל שעי"ז שבנ"י מקדשים עצמם, מתקדש הקב"ה, ובפרט לאחר ש"כלו כל הקיצין", וכבר עברו והשלימו הכל – צריכה לבוא כבר הגאולה תיכף ומיד ממש, ואז כל העולם כולו יראה בגלוי כבוד ה' וקדושת שמו, "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו", "וקדשתי את שמי הגדול גו' ולקחתי אתכם מן הגויים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם גו'".

וכאמור, ומודגש – תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ אחו"ק, י"ד אייר ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

המשך מעמוד 13:

כשאנו מבין, צריך לעשות "טומל" שיסבירו לו...

מכיון שמשיח צדקנו עדיין לא בא – הרי זו הוכחה שעדיין חסר משהו ב"מעשינו ועבודתינו", ובמילא, צריך להוסיף ב"מעשינו ועבודתינו" עוד פעולה ועוד פעולה כו'.

[אין הכוונה לומר שהחסרון במעשינו ועבודתינו בתור סיבה לעיכוב הגאולה הו"ע המובן בשכל – מכיון שהאמת היא שאין זה מובן בשכל, והרי, ע"פ תורה צ"ל (לא רק "נעשה", אלא) גם "נשמע", נשמע ונבין, כלומר, שההתחלה היא אמנם בהענין ד"נעשה" (הקדימו נעשה לנשמע), לקיים בפועל עוד לפני שמבין בשכלו, אבל, לאחר הקיום בפועל צריך להשתדל להבין בשכלו, וכשאנו מבין, צריך לעשות "טומל" שיסבירו לו... ועוד ועיקר – בנדו"ד – לעשות כל מה שביכולתנו לבטל הגלות ולהביא בפועל את הגאולה (שאיז לא יצטרך הסברים על עיכוב הגאולה), ע"י ההוספה ב"מעשינו ועבודתינו"].

(משיחת ש"פ אחו"ק, י"ג אייר ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת ינון ע"ה בן - יבלחט"א - אברהם אלעל - נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

בעצמם עושים פעולות של טוב וחסד, שמגלים עוד יותר שיש בעה"ב לבירה זו⁷, כהכנה ל"הייתה לה' המלוכה" בגאולה האמיתית והשלימה,

לא כפי שהי' פעם, שדוקא עם ישראל (אע"פ ש"אתם המעט מכל העמים"⁸), השלים בפועל את הכוונה דדירה בתחתונים, ואחדות ממלכיות אוה"ע התנהגו באופן אכזרי אחת אל השנית, והתעסקו בעיקר בתועלת עצמן, או בכיבוש מדינות אחרות וכיו"ב.

. . המסקנא מהאמור לעיל בנוגע לפועל:

הגאולה באה דוקא ע"י העבודה בגלות, דגילוי אלופו של עולם ב"גולה", כך שדור זה, דור האחרון בגלות, יהי' הדור הראשון דהגאולה.

והקב"ה עוזר שרואים במאורעות האחרונים בעולם איך העולם בעצמו מסייע ומוביל לגאולה.

ובפשטות פירוש הדבר הוא – כנ"ל – שכל יהודי צריך להוסיף ב"מעשינו ועבודתינו" בכלל שמביאים את הגאולה, כולל ובמיוחד – כמדובר בהתוועדות שלפנ"ז – בלימוד התורה בעניני גאולה, בתושב"כ (ש"כל הספרים מלאים בדבר זה"⁹), ותושבע"פ, משנה וגמרא ומדרשים וכו'.

(7) ראה ב"ר רפל"ט.

(8) ואתחנן ז, ז.

(9) ויש לומר הדיוק ב"מלאים" (ש"מלא" ע"פ תורה פירושו – שמלא כולו), שגם הפסוקים ב"כל הספרים" שאינם מדברים (בגלוי) בעניני גאולה, או אפילו שתוכנם הפכי (לכאורה) מענין הגאולה – הרי, לאמיתותו של דבר, תוכנם האמיתי הוא "דבר זה" – ענין הגאולה. וע"י עיון והעמקה בפירוש פסוקים אלו (במפרשים וכו') נראה בגלוי ש"כל הספרים מלאים בדבר זה". ויומתק ע"פ המבואר לעיל, שפנימיות ענין הגלות ("גולה") הוא ענין הגאולה, אלא שמגלים זה ע"י גילוי האל"ף אלופו של עולם בגלות, שעי"ז נעשה מ"גולה" – "גאולה".

ובזה גופא – צריכים להוסיף ע"פ ההוראה דפסח שני, "ס'אני ניטא קיין פארפאלן"¹⁰ (אין אף פעם מקרה אבוד) – לעשות חשבון צדק אם תקנו והשלימו את העבודה בעבר כדבעי, או שיכולים עוד להוסיף בזה; ויש בזה את ההוראה ונתנית כח, שאפילו אם הי' חסר משהו הרי אף פעם אין מקרה אבוד ויכולים תמיד לתקן.

ועוד ועיקר – שיתגלו ויתתקנו כל הענינים שנראים שהם אבוד, או שאמנם נאבדו בגלות, כולל – אבדו למעליותא (בהיותם למעלה מגדר גילוי) – גילוי הקץ ש"לבא לפומא לא גליא"¹¹, ומשיח צדקנו, שבא "בהיסח הדעת"¹² (כי אם במציאה), שנאמר "מצאתי דוד עבדי"¹³ (במזמור פ"ט בתהלים¹⁴), וזה מתגלה במזמור צדי"ק¹⁵ – "וייהי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו"¹⁶, בבית המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלימה, גאולת כל בני"י, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו".

(10) "היום יום" יד אייר, פסח שני. ס' השיחות תש"א ע' 115.

(11) ז"ח בראשית ח, א. מדרש תהלים ט, ב. וראה גם סנהדרין צט, א.

(12) סנהדרין צ, סע"א.

(13) ראה ב"ר פכ"ט, ג.

(14) פסוק כא.

(15) ולהעיר שבאות פ"פ בו נגאלו אבותינו ממצרים שנאמר (שמות ג, טז) פקד פקדתי אתכם [ולהעיר שמשם הי' בן פ' כשגאל את ישראל ממצרים], צ"ץ בו עתיד הקב"ה לגאול את ישראל ולומר להם צמח צמחתי לכם שנאמר (זכרי' ו, יב) איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל ה'" (פרדר"מ פמ"ח). ובמדבר"ב ס"פ קרח מביא הכתוב (ירמי' כג, ה): והקימותי לדוד צמח צדיק גו' (וראה פי' הרד"ל לפרדר"א שם). וראה ד"ה לך באוה"ת (עדרת, א). תרכ"ז. תר"ל.

(16) פסוק טו"ב.

נשיא דורנו מודיע: "לא תעמוד על דם רעך"!

הנחה: "יעד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"*

נשיא דורנו הטיל על כאו"א את השליחות, ופקד עליו בסגנון ברור: "לא תעמוד על דם רעך"!

דווקא בסגנון זה – סגנון ברור המבטא בבהירות ("קלארעהייט") שלא מדובר בבקשה בענין פרטי ומהיכתי תיתי וכו', אלא – "לא תעמוד על דם רעך":

עליכם לדעת שישנם יהודים העומדים בדרגת "עצמות היבשות"², וזו פשוט סכנת פקוח נפשות של "דם רעך"^{2*} – הוא עומד לאבד את "הדם הוא הנפש"³, את התורה ומצוות ש"הם חיינו ואורך ימינו"⁴, ולאבד את שייכותו וחיותו מזה.

מודיע לו נשיא דורנו: "לא תעמוד על דם רעך", וכפירוש רש"י⁵: "לראות במיתתו ואתה יכול להצילו", כלומר, נשיא דורנו הודיע ש"אתה יכול להצילו" – במילא אתה צריך להצילו!

הנך רואה יהודי שהוא "טובע בנהר" [ולהעיר שהלשון בשו"ע אדה"⁶ הוא "טובע בים"], טובע ב"מים רבים"⁷ ו"מים הזדונים"⁸ של טרדות הפרנסה (כפי שהוא מפרש בתורה אור⁹ ובהמשך מים רבים¹⁰ מבעל יום ההולדת דב' אייר), "זאתה יכול להצילו" – אתה צריך להצילו!

ומה שהנך טוען, שאם תנסה להצילו זה יכול לגרום לך לעמוד בסכנה – כיון שנוסף ע"כ שהוא "טובע בנהר" אזי "חי' או לסטים באים עליו"¹¹, ובמילא אתה בין-כך לא תוכל

למשוך כמה שיותר ילדים שישתתפו בתהלוכות ל"ג בעומר

ההוראה מכל זה בנוגע לפועל – בהשתדלות שצ"ל בנוגע לקידוש שם שמים בכלל, כולל ובמיוחד – בקשר עם ל"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י:

כיון שנשארו כמה ימים עד ל"ג בעומר (ביום ראשון הבע"ל), צריכים לדאוג שיעשו את כל ההכנות הראויות לכך, כמו בכל דבר שבקדושה, כיון שזה בעל חשיבות חייבת להיות לזה הכנה, עד "הכנה דרבה".

מתחיל עם החלטות טובות בזה בשבת, ואח"כ – הפעולות בזה במשך השבוע הבא, ביום א', ב', ג', ד', ה', ו', ויום השבת – שכאו"א יעשה התלוי בו שבכל מקום ומקום שנמצאים שם יהודים שיחגגו ל"ג בעומר בשמחה גדולה, ע"י עשיית התוועדות וכו' או תהלוכה של ילדים, וברוב עם הדרת מלך.

ובפרט בהתחשב בכך שהתהלוכות מוסיפות באחדות כל ישראל, "שבת אחים גם יחד", ובחינוך ילדי ישראל, "חונן לנער ע"פ דרכו גו"¹, עי"ז שעושים את התהלוכה בהתאם ל"דרכו" של הילד, עי"ז שהוא הולך "צועד" בגאון ובעוז (עם דגל או שלט), שאפשר לרשום עליהם גם ענינים הקשורים בתומ"צ, ובפרט – ענינים השייכים לרשב"י ול"ג בעומר, וכיו"ב, שזה נותן חיות וחמימות בילדים יהודים בנוגע לכל עניני תומ"צ, באופן שהרושם-טוב של התהלוכה נשאר אצלם בזיכרון, ויש לזה פעולה נמשכת בחינוך שלהם.

ובכדי שזה יהי' בהצלחה רבה ומופלגה, בעזרה"ת, דרושים לכך גם ההכנות המתאימות, מתוך פירסום ושטרעם גדול, למשוך כמה שיותר ילדים שישתתפו בזה.

ובפרט בהתאם לר"ת דשנה זו ה'תש"נ – ה' תהי' שנת נסים – צריכים לראות שהפרסום והשטרעם של תהלוכות שנה זו יהי' באופן של "ארים נסי על ההרים", יותר מאשר בכל השנים שעברו (שגם אז ה' בהצלחה בלתי-משוערת).

לכן, בטח יעשה בזה כאו"א כל התלוי בו, וכמו"כ להשפיע על אחרים שישתתפו בזה, מתחיל מהוראת דוגמא חי' אישית איך שהוא משתתף בזה בחיות ובשמחה.

ועי"ז – בודאי יהיו התהלוכות דל"ג בעומר קידוש השם גדול לבני' ולכל העולם כולו, ויחזקו עוד יותר את האחדות דבני' בכל מקום שהם.

ויהי רצון, שתיכף ומיד ממש – עוד לפני ל"ג בעומר, ובימי ההכנה לזה – יהי' כבר הקידוש ה' הגדול – הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כפי שבני' מבקשים

(* כללות שיחה זו ראה לקו"ש חל"ב ע' 120 ואילך.
 (1) פרשתנו יט, טז.
 (2) יחזקאל לז, א ואילך. וראה שיחת ש"פ אחרי ש. ז.
 סל"ו ואילך (סה"ש תשמ"ו ח"ג ע' 316 ואילך).
 (2*) כן נקט להלכה בשו"ת מהרש"ם חיו"ד סר"ד (הואב בכנסת הגדולה לטור חו"מ ר"ס תכו) – לענין הצלת נפשו מיני שחת שלא ישתמד או שאם נשתמד להושיבו לדת משה. ובשל"ה חלק תושב"כ פרשתנו (שמה, ב) "כ"ש בהצלת הנפש שאם יראנו עושה עבירה שמאבד עולמו יצילהו" (וראה גם מנ"ח מצוה רלט. וראה שקו"ט בביאור הרי"ף פערלא לסהמ"צ לרס"ג ח"א עשה כח (קעב, א ואילך)). [הערה 35
 מלקו"ש שם].
 (3) ראה יב, כג.
 (4) נוסח תפלת ערבית.
 (5) פרשתנו שם עה"פ.
 (6) חו"מ ה' נזקי גוף ונפש ודיניהם ס"ז.
 (7) שה"ש ח, ז.
 (8) תהלים קכד, ה.
 (9) ר"פ נח.
 (10) תרל"ז – בתחלתו. פע"ה.
 (11) כמבואר בארוכה לפני"ז בהשיחה (לקו"ש שם), הביאור בפרש"י, שמדובר באותו מקרה של אדם

איך יתכן שאינך משתוקק מחכה ומצפה לטובה זו?!!... ואם אינו משתוקק ומחכה לביאת המשיח, חסר באמונה שלו!

הרב אליהו שליט"א: האמונה וההשתוקקות לביאת המשיח כוללת גם שיבוא מהר, תיכף ומיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: גם פרט זה מביא הרמב"ם בספר הי"ד – "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין"¹⁷, "מיד" דייקא.

הרב אליהו שליט"א: בפעם הקודמת¹⁸ דיברנו על המשיח, והיינו צריכים לעשות החלטה, פסק-דין, שמשויח צריך לבוא מיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כפי הרשום בזכרוני – הדגשתי אז¹⁹ גם ע"ד הצורך לפסק דין שמשויח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד, כולל כמובן במעמד זה – שנמצאים כאן יותר משלשה רבנים, וביניהם – רבנים מארץ ישראל, אשר, "אין תורה כתורת ארץ ישראל"²⁰, ובפרט תורת כהן, ותורת הראשון לציון (ב"ציון" גופא – "ראשון לציון").

הרב אליהו שליט"א: "ובא לציון גואל"²¹.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחידוך): "ובא לציון גואל" – נאמר בלשון עתיד, וצריך שיהי' כבר בלשון עבר, עכ"פ רגע א' לאחר זה!

במדרשי חז"ל מצינו שמשויח צדקנו (אליהו הנביא) יתגלה תחילה בגליל²², ובגליל גופא – בטבריא²³, ש"טובה²⁴ ראיתה²⁵; אבל, איש לא יקפיד גם אם אליהו הנביא יבוא בחוץ לארץ, אפילו בברוקלין, ולמחרתו יבוא משיח לטבריא.

(מתוך ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 741 ואילך וע' 760 ואילך)

(17) הל' תשובה פ"ז ה"ה.
 (18) אור ליום ב' פ' תזריע, כ"ז אדר שני התשמ"ו.
 (19) ר"ד הנ"ל ס"ב.
 (20) ב"ר פט"ז ד.
 (21) ישע"ל נט, כ.
 (22) זהר ח"א קיט, א. ח"ב ז, ב. ט, רע"א. רכ, א.
 (23) ראה נצ"א לח"ב שם ז, ב. רכ, א). נצ"ז לזהר שם. וש"נ. רדב"ז לרמב"ם הל' סנהדרין פ"ד הל"ב.
 (24) מגילה ו, א.
 (25) ולהעיר, שמשויח קשור עם ענין הראי' – כידוע שלימוד התורה דמשיח צדקנו יהי' באופן של ראי' (ראה לקו"ת צו יז, א. ובכ"מ).

מדור "זמן הגאולה" מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק
 נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר תצות היום – ה'תשס"ב
 יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש

להצילו,

ע"כ אומרים לך ש"אני ה"¹: הקב"ה בעה"ב על החי', הלסטים והנהר, ובעה"ב על כל העולם כולו, וכאשר הוא אמר ש"אתה יכול להצילו", הרי בודאי שאתה יכול להצילו וזה לא יזיק לך!

ועד"ז, כיון שנשיא דורנו – "לב כל קהל ישראל"¹² – אמר ש"אתה יכול להצילו", הרי זה דבר ברור שאתה יכול להצילו וזה לא יזיק לך!

והראי' לזה¹³, היא מכך שאתה רואה אותו "טובע בנהר" ("לראות במיתתו"): אילו לא יכולת להצילו לא היו מראים לך זאת, משום שלא תצמח מכך שום תועלת (שהרי לא מצערים יהודי סתם ומודיעים לו על יהודי שטובע, ר"ל, כשאינן ביכולתו להצילו) – וכיון שאתה רואה זאת, הרי זו ראי' ש"אתה יכול להצילו"!

אך היות שסוף-כל-סוף יש להסתדר גם עם היצר-הרע ("קלוגינקער"), הטוען שביכולתו לעסוק בענינים אחרים טובים יותר, ענינים רגועים, זקן ואינו לפי כבודו וכיו"ב; וגם כשאומרים לו שהטילו עליו שליחות מהקב"ה ע"י נשיא דורנו להציל יהודים שעומדים בסכנה, ובל' הכתוב: "לא תעמוד על דם רעך", "אתה יכול להצילו" – זה לא מספיק עבורו, לכן אומר הקב"ה [בהמשך הכתוב]: "אני ה'", ומפרש רש"י: "נאמן לשלם שכר ונאמן להפרע":

בכדי להסיר גם את מניעת היצר ולהראות לו שגם בשבילו כדאי הענין – מודיע לו הקב"ה "אני ה'" – "נאמן לשלם שכר", ובלשון המשנה בפרקי אבות דשבת ז'14: "ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך" – שכר בעולם הבא, ואם זה "מעט" מדי עבורו – יש גם שכר בעולם הזה, וכל הדרגות בשכר (כפי שהרמב"ם מונה¹⁵).

אך לפעמים ישנו יצר כזה מחוצף שבשבילו זקוקים גם ל"מקל", ולכן אומרים גם לו "אני ה'" – "נאמן להפרע", לא על אף יהודי ח"ו!

וזוהי ההוראה מיוחדת שישנה מהזמן הנוכחי כשקוראים וחיים (כתורת אדה"ז¹⁶) עם פ' קדושים, "קדושים תהיו כי קדוש אני"¹⁷, אשר אחד מהציוויים בה הוא "לא תעמוד על דם רעך" – ההכרח והחויב על כו"א לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה, בכדי להציל יהודים שנמצאים במצב של פקוח נפש ברוחניות, כנ"ל.

(משיחת ש"פ קדושים, ב' דר"ח אייר ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

הטובע בנהר כאשר על שפת הנהר "חי' או לסטים (15) הל' תשובה פ"י ה"ב. פיה"מ לסנהדרין הקדמה לפ' חלק ד"ה וכת חמישית.
 (12) ע"פ ל' הרמב"ם הל' מלכים פ"ג ה"ו.
 (13) ראה גם לקו"ש שם ע' 125-6.
 (14) פ"ב מ"ד.
 (16) "היום יום" ב' חשון. שה"ש תש"ב ע' 29 ואילך. ועוד.
 (17) פ"ב יט, ב.

ב' קטעים מרשימת דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעת ביקור הרבנים הראשיים בארץ הקודש הרב אברהם הכהן שפירא שליט"א והרב מרדכי אליהו שליט"א – יום ג' פ' בהר, י"א אייר ה'תשמ"ט

– הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א –

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בשנה זו חל פסח שני בערב שבת, וכיון ש"כבר מובטח להן לישראל שאין אליהו בא בערבי שבתות"¹, יצטרך לבוא (לכל המאוחר) ביום חמישי, ומה טוב שיבוא עוד לפני"ז, ביום הרביעי, כלומר, **מחר בבוקר!**

הרב אליהו שליט"א: כתיב² "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", והרי, ביצי"מ היתה הגאולה פחות משיעור חימוץ, דקות ספורות בלבד!

כ"ק אדמו"ר שליט"א: ואם ביצי"מ כן, בגאולה העתידה על אחת כמה וכמה – כדאיתא בזהר³ שהגאולה העתידה תהי' באופן של "נפלאות" אפילו לגבי הנסים, האותות והמופתים (עשר מכות, חמישים מכות, מאתיים מכות, מאתיים וחמישים מכות)⁴ שהיו ביצי"מ.

הרב אליהו שליט"א: ממ"ש "אראנו נפלאות", משמע, ש"נפלאות" ישנם גם עכשיו, אלא שלא רואים אותם, ולכן נאמר "אראנו נפלאות", שיראו הנפלאות בפועל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: לכאורה מפורש הדבר בגמרא⁵ – "אפילו בעל הנס אינו מכיר בניסו", ולא עוד, אלא, שזהו נס גדול, שעז"נ⁶ "לעושה נפלאות גדולות לבדו", ש"הוא לבדו יודע שהוא נס"⁷, אבל אעפ"כ, אין זה דומה לנס שרואה ומכיר בעל הנס, שאז, צריך לברך על הנס⁸, וכיון שלעתיד לבוא "אראנו נפלאות", יצטרכו לברך על נפלאות אלו, ואולי יצטרכו לברך גם שהיינו.

הרב אליהו שליט"א: יצטרכו לברך שהיינו גם על אכילת פסח שני, וכן הכהן שיקריב הפסח יצטרך לברך שהיינו גם על ההקרבה. השאלה היא, אבל, איפוא ומניין ישיגו הכבשים הראויים לקרבן, ואיך יספיקו לבדקם ממום?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: איתא במדרש⁹ שאליהו הנביא מקריב תמידין בכל יום, וכיון שכן, בודאי ישנם גם כבשים הראויים לעוד קרבנות מן המוכן. ובענין זה יכולים לסמוך גם על אליהו הנביא, שהרי, לא מדובר כאן על פסק דין הלכתי (שאי אפשר לפסוק ע"פ נבואה, כנ"ל), כי אם, על בירור המציאות (שאינו בו מום), וכשנביא אומר שרואה בנבואה שאין בו מום, חשיב בדוק ממום. ועצ"ע.

הרב אליהו שליט"א: בנוגע לפרה אדומה איתא בתרגום יונתן בן עוזיאל¹⁰ שצריך לבדוקה בי"ח טריפות. ולכאורה, איך אפשר לבדוקה מטריפות כש"שריפתה כשהיא שלימה"¹¹, ומתנצים על זה¹² – שהיו מעבירין אותה דרך הענן, שדרכו היו יכולים לראות מה נעשה בפנים, כדאיתא בתוספות¹³. ואולי תהי' גם בדיקת הקרבן פסח בכי"ב, כלומר, באופן נסי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: הענן – הי' במדבר, אבל לאחר הכניסה לארץ ישראל – צ"ע אם היתה מציאות כזו אפילו בנוגע לפרה אדומה.

ובנוגע לשאר הקרבנות, תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם – כנראה לא סמכו על בדיקה של נס (ע"י ענן וכי"ב), אלא בדקו בדרך הטבע, באור טבעי, ובלשון וכמפורש במשנה¹⁴ בנוגע לשחיטת התמיד ש"היו מבקרין אותו (סמוך לשחיטה, מלבד הביקור מבערב, ביקור ד' ימים) לאור האבוקות".

וגם בנוגע לפרה אדומה – כתב הרמב"ם¹⁵ "תשע פרות אדומות נעשו משנצטוו במצוה זו עד שחרב הבית בשני". העשירית יעשה המלך המשיח, ולכן, פטורים אנו משקו"ט בזה, משא"כ בנוגע לשאר הקרבנות שהם (כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך והצביע לעבר הרב שפירא הכהן שליט"א) על אחריות הכהן.

הרב שפירא שליט"א: כשמשיח יבוא – ימצאו עצה לכל דבר, רק שיבואו! כשמשיח יבוא – ישתנה גם טבע העולם, יהי' אור גדול יותר, וראיית העיניים תהי' טובה יותר, ובמילא, יוכלו גם לבדוק יותר מהר.

* * *

כ"ק אדמו"ר שליט"א: . . כיון שספר הרמב"ם הוא חלק מהתורה שנאמר בה "הפך בה והפך בה דכולא בה"¹⁶, הרי, בכל פעם ופעם יש להוסיף בהלימוד עוד פרט, עוד דיוק וכו', ובפרט כשנמצאים בעקבתא דעקבתא דמשיחא, ואם לא עכשיו אימת!

ברמב"ם שם ישנה הדגשה נוספת – "כל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו כו", היינו, שהחייב הוא לא רק להאמין בביאת המשיח, אלא גם לחכות לביאתו, וכמ"ש בהי"ג עיקרים "אני מאמין בביאת המשיח . . אחכה לו בכל יום שיבוא".

הרב שפירא שליט"א: האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו – הא בהא תליא, כלומר, אם אינו מחכה לביאתו, ה"ז הוכחה שאינו מאמין בו כדבעי, כי, אילו היתה האמונה שלו כדבעי, איך יתכן שלא יחכה ויצפה לביאתו?!... אם אתה מאמין שישנה טובה גדולה כזו –

(10) חוקת יט, ג. (11) חולין יא, א. (12) שו"ת בית יצחק יו"ד סל"ט. שו"ת משיע שלום סי"ב. (13) ד"ה וכי לאורה – שבת כב, ב. (14) תמיד פ"ג (ל, רע"ב). רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"א ה"ט. (15) הל' פרה אדומה ספ"ג. (16) אבות פ"ה מכ"א.

(1) עירובין מג, ב. (2) מיכה ז, טו. (3) ראה אוה"ת נ"ך עה"פ (ע' תפז). וש"נ. (4) הגדה של פסח (ממכילתא בשלח יד, לא). (5) נדה לא, א. (6) תהלים קלו, ד. (7) פרש"י נדה שם. וראה ד"ה לעושה נפלאות תש"ד. (8) ראה ברכות נד, ב. אנציק' תלמודית ערך ברכות הודאה (ע' שטז ואילך). וש"נ. (9) הובא בעש"מ מאמר אכ"ח ח"ג סכ"ג.